

Muvazalatımın ilk gecesi pedlerimin misafirlerine tahsis ettiği odaya deram eden zevata; mütevekkilen alâllah, akşam ile yatsı arasında Risale-i Nur'u okumaya başladım.

Hizmet eksenli bir hayat yaşayan Hulusi abi nere-
de olursa olsun anlatacak birilerini buluyor. Çok
mektubda bu husus dikkatimi çekiyor.

Sevgili Üstadım! Ervelce arzettiğim vecihle ben
artık bir şey için yaşadığımı zannediyordum. O da
Üstadım olan delallı Kur'an'ın vazife-i me'mure-i
maneviyesini ifade ~~de~~ kendilerine pek cüz-i bir yardım
ve Kur'an hesabına cüz-i bir hizmetkarlıktan ibarettir.

Mukaddemede zikredilen hususların ne kadar büyük
bir hakikat olduğu görüyor. Hizmet için yaşamak....

Risale-i Nur gerçeği zahiren sizin eserinizdir, fakat
nasıl ki Kur'an-ı Mübin Allah'ın kelâmı iken Seyyid-i
Kainat, Esref-i Mahlukat Efendimiz (A.s.m) nâza tebliğe
vaasta olmuşa, sizde bu asrda yine o Furkan-ı Azim'in
nurlarından bu günün karmakarışık sarhoş insanlarına
emr-i Hakla hitab ediyorsunuz. Öyle ise, O Hakim-i
Rahim, size bu eseri yaptıran o nurları ayak altında
bıraktırmaz. Elbette ve elbette fanilerden belki de
hiç ümid edilmediklerinden sahipler, hafızlar, ikinci
üçüncü hatta onuncu derecede mübelliğler, nasirler
halk buyurur ~~kınam~~ itikadındayım.

(Hulusi)

Kur'anî olan bu hakikatler, Allah birilerine tebliğ
ettirecek. Cenab-ı Hak bu hizmeti taşıyacak
mutlak brilerini yaratır. Bu hizmetin içinde olmak
nimet olduğu gibi, bu taşıma gayret bir o kadar
sorumluluk gerektiriyor. Bu nimet bugün verilir
yarın alınabilir liyakat kesbetmeliyim.